

— Dernæst er Summen nedsat fra 7,450,000 Kr. til 7,216,000 Kr., altsaa en Medsættelse paa 234,000 Kr., for hvilken der er gjort udtrykkelig Rede i Betænkningen. Jeg skal derfor ikke komme ind paa at gentage den Skrivelse, der i saa Henseende fra min Side ligger til Grund, eller de Bemærkninger, som Folketingets Udvalg har fremsat. Jeg skal kun i Almindelighed sige om disse Nedsættelser, at jeg tror, at de ere forsvarlige, man kan tage imod dem, uden at der sker nogen Skade for Formaalets Gennemførelse. Paa den anden Side skal jeg gøre opmærksom paa, at der ogsaa er en Udgift, der ikke er taget med i Betragtning, og som er kommen frem senere, nemlig en Kloakudgift. Da man begyndte at tænke paa at lægge Hospitalet ude paa Blegdamsfælled, mente man, at Kloaken i Ryesgade nok kunde slaa til; men nu er Bebyggelsen taget saa stærkt til derude, at denne Forudsætning ikke længere holder Stik, og man maa derfor forhandle med Kjøbenhavns Kommune om en anden Ordning. Der vil sikkert kræves en Bevilling dertil; men naar Rigsdagen gaar ind paa Forslaget her, er der sikkert ingen Tvivl om, at den jo ogsaa i sin Tid vil gaa ind paa denne yderligere fornødne Bevilling. — Der er fremdeles til § 2 føjet en Bestemmelse om, at Frederiks Hospitals Apotek kan anlægges uden for Hospitalets Bygninger paa et af Justitsministeriet godkendt Sted. Det er for at gøre det muligt at sælge Apotekerprivilegiet. Man har fra Hospitalsbestyrelsens Side ment, at Hospitalet var fuldt saa godt tjent med ikke at have sit Apotek liggende paa Blegdamsfælleden, men ligesom ved Kjøbenhavns Kommunehospital have en Dispensationsanstalt. Dette har medført, at man er kommen til en Nedsættelse i Bygningssummen, og at Inspektørboligen kunde bygges saaledes, at der kunde blive Plads for Dispensationsanstalten. — Endelig er der tilføjet en ny § 3, gaaende ud paa, som allerede nævnt, at Hospitalets Budget skal optages paa de aarlige Finanslove, og at Adgangen til Hospitalet skal være lige for Folk fra hele Landet.

Med disse Bemærkninger tror jeg i det væsentligste at have gjort Rede for det foreliggende Lovforslag, og jeg skal hermed anbefale det til Tingets Velvilje.

Goos: Det kan vel nok betragtes som en meget lykkelig Omstændighed, at vi nu her i Tinget for første Gang have faaet et af Folketinget vedtaget Forslag

til Lov om Frederiks Hospitals Flytning her op. Denne Sag har jo en overordentlig stor Betydning, først og fremmest for Patienterne, men dernæst for hele den videnskabelige Lægeundervisning ved Kjøbenhavns Universitet. Der har, som det blev bemærket, fra Lægeverdenen her i Landet nu i 25 Aar været et levende Ønske oppe om Forbedringer ved Hospitalet, en levende Erkendelse af, at det, som en nu afdød berømt Professor ved Kjøbenhavns Universitet udtalte, er Betingelsen for, at Kjøbenhavns Universitets lægevidenskabelige Undervisning kan vedblive at være et Centralpunkt i Norden — det kan det ikke under de nuværende Forhold — og det har ogsaa været en Erkendelse, der har rodfæstet sig hos alle vedkommende under de Forhandlinger, der ere førte i længere Tid.

Et Lovforslag herom har jo 5 Gange tidligere været forelagt, men i Folketinget. Det er ikke tidligere kommet ud over Henvi- sning til et Udvalg og Beretnings Afgivelse. Det ligger jo i Sagens Natur, at en Sag som denne, der forvikler sig med saa overordentlig mange Forhold, fra Begyndelsen nødvendigvis maatte vanskeliggøres med Hensyn til Pladsen, ved Forhandlinger med Kommunen og de Foranstaltninger, der ogsaa skulde træffes med Hensyn til de under Krigsministeriets Forsorg liggende Forhold. Det maatte tage lang Tid, inden alle Hoveder kunde bringes under en Hat, og det er naturligvis Hovedgrunden til, at 10 Aar hengik med Forhandlinger, inden der kunde forelægges et Lovforslag om Sagen, og at Tiden fra 1893 til 1900 hengik med fornyede Forhandlinger i forskellige Kommissioner og med forskellige Myndigheder. Det er altsammen skildret meget korrekt i den Betænkning, som af Folketingets Udvalg er afgiven, og har ogsaa været skildret tidligere i Bemærkninger til Lovforslag, der ere fremsatte af Ministeriet. Det er, som sagt, særlig rekapituleret i den Betænkning, der er afgiven i Folketinget, og hvis Korrekthed jeg ikke skal bestride. Jeg tror ikke, der er væsentlige Indvendinger at gøre i denne Retning, men et Forbehold maa jeg dog tage. Jeg tror ikke, det er rigtigt, at man ud af alle de Omstændigheder, som under denne Sags langvarige Gang have været til Stede, kan ud- drage det som en Konklusion, at der til Trods for, at denne Sag har været under Overvejelse i ca. 30 Aar, først nu foreligger en Plan for Rigsdagen, som kan anses for antagelig. Det er ikke rigtigt. Det er